

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Γ' .

ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΑΤΟ, 20 ΤΟΥ ΟΚΤΩΒΡΗ 1912

ΑΡΙΘΜΟΣ 492

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ-
ΨΥΧΑΡΗΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

L. ARNAUD. Μιά βιβλιογραφία.
ΚΛΕΑΡΕΤΗ ΔΙΠΛΑ. Στρατιωτικά τραγούδια.
Η. Γράμμα παιδούλας.
Κ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Ἡ τιμὴ καὶ τὸ χρῆμα (συνέχεια).
Ο ΝΟΥΜΑΣ. Νεκρανάσταση.
ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ. Ἐμπρός!
Α. ΤΡΑΝΟΣ. Οἱ πολιτικοὶ σύλλογοι.
ΧΛΟΗ. Χτυπάτε καμπάνες...
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ. — Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ.

ΕΜΠΡΟΣ

Ἐμπρός! Ὀλόρθοι, ἀτράνταχτοι.
Μαυρίλα. Ἀστροπελέκι.
Νά! τὸ σπαθὶ γοργάστραψε,
καὶ νά! ἡ βροντὴ τουφέκι!
Στὸν Πίνδο ἀπ' τὸν Ταύγετο
καὶ στὰ Μπαλκάνια ὡς πέρα,
μιὰ ἢ φλόγα, μιὰ ἢ φοβέρα,
κ' ἕνας ὁ νοῦς. Ἐμπρός!

Ἐμπρός! Βουνά, ψηλῶστέ μας,
καὶ ὦ θάλασσα, νά ἡ ὥρα!
στοίχισε τὰ καράβια μας,
καὶ βόηθα, νικηφόρα!
Ξανὰ τοῦ Ρήγα ἡ σάλπιγγα,
καὶ πάει στὰ μισουράνια:
**«Μαυροβουνιοῦ καπλάνια
κι' Ὀλύμπου σταυραῖτοι».**

Ἐμπρός, ἀδέρφια, ἀτράνταχτοι!
Κι' ἂν πέφτη ἀστροπελέκι,
νά! τὸ σπαθὶ γοργάστραψε,
καὶ νά ἡ βροντὴ τουφέκι.
Κρήτη, ὁ Μωριάς, ἡ Ρούμελη,
Ἐμπρός! Ἡ Ἑλλάδα λάμπει,
ἀχολογοῦν οἱ κάμποι,
καίνε οἱ καρδιές. Ἐμπρός!

ΝΕΚΡΑΝΑΣΤΑΣΗ

«... Ὡ ἔθνος μαργωμένο. ποῦ εἶναι ἡ περη-
φάνεια σου; Μὴν ἔχεις πεποίθηση σὲ κανέ-
να, μήτε στοὺς Μεγάλους ξένους τῆς γῆς,
μήτε στοὺς Μεγάλους προγόνους σου, παρὰ
μόνα στὸν ἑαυτὸ σου. Ἀπὸ κανένα μὴν πε-
ριμένεις τίποτε παρὰ μόνο ἀπὸ τὸν ἑαυ-
τό σου.»
ΙΔΑΣ

Καὶ τὸ ἔθνος τὸ μαργωμένο ζεστάθηκε, καὶ
τινάχτηκε πάνου, κι ἀντρείψε, καὶ βαδίζει νικηφόρο
πρὸς τὰ ἔμπρός, γιατί ἔστειλε στὸ διάολο τοὺς Με-
γάλους ξένους καὶ λησμόνησε γιὰ μιὰ στιγμή τοὺς
Μεγάλους προγόνους του καὶ πίστεψε στὸν ἑαυτὸ του.

Καὶ βρῆκε τὸν ἑαυτὸ του, βρῆκε τὴν περηφά-
νεια του.

Πείστηκε πὼς οἱ Μεγάλοι ξένοι κοιτάζουν τὰ
Μεγάλα συμφέροντά τους καὶ οἱ Μεγάλοι προγόνου
του κοιμοῦνται τὸ Μεγάλο ὕπνο τους, τὸν ἀξέπνητο.

Κοίταξε γύρω του καὶ εἶδε πὼς ὅσοι λαοὶ ζοῦν,
ἢ θέλουνε νὰ ζήσουνε, τὴ ζωὴ τὴν ἀντλοῦνε ἀπὸ τὸν
ἴδιο τὸν ἑαυτὸ τους.

Καὶ λαχτάρησε κι αὐτὸ νὰ ζήσει καὶ μιὰ σπιθα
ζωὴ πὸν τὴν αἰστανότανε νὰ κρυφοκαίει μέσα του,
τὴ φύσηξε, τὴ φίσηξε, ὅσο πὸν ἄναψε καὶ φούντω-
σε καὶ γίνηκε φλαγκάρα, νὰν τὰ κάψει ὅλα γύρω
του, γιὰ νὰν τὸ κάψει τὸ ἴδιο, νὰ γλυτώσει μιὰ γιὰ
πάντα ἀπὸ τὴν ξευτελισμένη ζωὴ τῆς σαπίλας καὶ τῆς
διακονιάς πὸν ζοῦσε.

Τὸ ἔθνος αὐτὸ ἔδειξε σήμερα πὼς θέλει νὰ ζή-
σει. Ὅτι **θέλει** ἕνα ἄτομο, τὸ κατορθώνει. Πολὺ
περισσότερο ὅτι θέλει ἕνα ἔθνος. Καὶ τὸ ἔθνος
μας πὸν ζοῦσε ἴσαμε σήμερα κάτου ἀπὸ λογιῆς ζυ-
γούς, (γιατί κ' ἡ προγονολατρεία ζυγὸς εἶναι καὶ ἡ
ξενολατρεία τὸ ἴδιο) τανύστηκε κ' ἔσπασε τοὺς ζυγούς
καὶ λευτερώθηκε. Καὶ νικάει σήμερα, μόνο καὶ μό-
νο γιατί λευτερώθηκε ἀπὸ τοὺς ζυγούς. Καὶ θὰ νικάει
πάντα, ἂν λευτερωθεῖ γιὰ πάντα ἀπὸ τοὺς ζυγούς πὸν
ἴσαμε σήμερα τὸ κρατούσανε δεμένο καὶ σκλαβωμένο.

Ἡ νεκρανάσταση συντελέστηκε. Τὸ ζήτημα τώ-
ρα, μιὰ τέτλια νεκρανάσταση νὰ μὴν εἶναι περαστι-
κιά, τῆς στιγμῆς, μὰ αἰώνια.